

[Boligministeren]

Jeg kan som svar på hr. Kaj Hansens spørgsmål først oplyse, at ved ændringerne i boligreguleringsloven i 1975 blev det overladt til ejere og lejere selv at aftale leje og lejevilkår inden for de rammer, der lå i princippet om omkostningsbestemt leje. Huslejenævnet skal derfor kun træffe afgørelse, når der ikke kan opnås enighed mellem ejer og lejer. Dermed var der ikke længere baggrund for at medindstævne huslejenævnene, når en af parterne i lejeforholdet indbragte nævnets afgørelse for boligretten.

Når huslejenævnene tidligere skulle medindstævnes, skyldtes det nemlig, at huslejereguleringen kun i ringe udstrækning kunne fraviges ved aftaler mellem parterne. Det var derfor nødvendigt at have nævnet som procespart, når der var enighed mellem ejer og lejer eller der var tale om vilkårene for en lejlighed, der ikke var udlejet.

Allerede for nogen tid siden er der bl. a. af Lejernes Landsorganisation rejst spørgsmål om at genindføre den tidligere regel, som vil medføre, at nævnet kan varetage lejernes interesser under retssagen. Spørgsmålet har været drøftet med repræsentanter for Grundejernes Landsforbund og Lejernes Landsorganisation, og vi har i boligministeriet derefter bedt justitsministeriet se på sagen, idet der er tale om ændringer i de normale regler for retspleje, hvis den ønskede ændring skal gennemføres.

Når jeg har modtaget svaret fra justitsministeriet, vil jeg gerne kigge på hele problemstillingen, herunder også det spørgsmål om at indføre huslejenævn i alle kommuner, som er nævnt i den skriftlige begrundelse. Men jeg må lige for en ordens skyld gøre opmærksom på, at der her er tale om boligforligsstof, som kræver lovændring.

Kaj Hansen (DKP):

Der er ingen grund til at gøre denne sag mere indviklet end nødvendigt. Tidligere var det jo sådan, at hvis huslejenævnet havde afsagt en kendelse og ejeren indankede den for boligretten, så blev huslejenævnet medindstævnet. Da loven blev revideret, faldt det ud, at huslejenævnet skulle medindstævnes, og jeg vil gerne sige til boligministeren, at jeg har været med til at behandle den sag, og der er i dag tvivl om, hvorvidt det skete ved en

fejltagelse, at det ikke kom med, at huslejenævnet skulle medindstævnes.

Men nu har der i virkeligheden udviklet sig en meget uheldig praksis. Lad mig nævne et eksempel: lejerne i en ejendom modtager krav om huslejeforhøjelse, ¼ protesterer, udlejereren indbringer sagen for huslejenævnet, og huslejenævnet nedsætter huslejen. Derefter indbringer ejeren sagen for boligretten, og så er huslejenævnet ude af spillet, men det er faktisk det, der har nedsat huslejen. Så sker der det, at samtlige lejere i ejendommen bliver slæbt for domstolen, uanset om de har været med til at protestere eller ej, og der sker ydermere det, at hvis de går hen og tager sagen, ja, så kommer de til at betale omkostningerne.

Det er helt urimeligt i forhold, hvor huslejenævnet har afsagt kendelse og denne kendelse bliver appelleret til boligretten, at huslejenævnet ikke indstævnes samtidig med lejerne. Det sidder bl. a. med sagens akter, det sidder med bevismateriale, det sidder med begrundelsen for nedsættelsen, idet det er nævnet, der f. eks. har nedsat lejen.

Derfor vil jeg gerne spørge boligministeren, om han meget hurtigt vil, som han siger, rådføre sig med justitsministeriet, og om han derefter meget hurtigt vil komme med et forslag til ændring af loven. Det er muligt, at det er forligsstof, men til det møde, som boligministeren omtaler, var jo repræsentanter både for grundejere, for lejere, for advokater osv., og de var alle sammen enige om, at det var urimeligt, som det er nu.

Boligministeren (Ove Hove):

Der lå i mit svar, at vi nu først i justitsministeriet må have undersøgt hele spørgsmålet, og det arbejde er sat i gang for et stykke tid siden efter den forhandling mellem grundejerne og Lejernes Landsorganisation' osv., som jeg nævnedede i mit svar. Hvis det svar, vi får fra justitsministeriet, er af en sådan karakter, at vi må tage sagen op til behandling igen, så bliver den naturligvis taget op til behandling igen, det er klart.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg har ikke noget imod at prøve boligministerens gode vilje i denne sag, men jeg kan sige, at hvis der ikke inden for en rimelig tid fremsættes et lovforslag, der ændrer de for-